

Peisaj trist

de Benone Burtescu

Nu e chiar liniște în cimitir
Lumea trebăluiește printre cei morți,
Între o cruce și un trandafir
Iubirea, cămașa lui Hrist se mai trage la sorti...

Aș vrea ceva iubit care să ne rămâie,
Ceva ca un dor care să ne poarte numele.
Dar vai... nu-i al nostru nici fumul de tămăie!
Doamne, durerile că nu ne iubim de-ajuns duni-le!

Lumea dintre un mormânt vechi și unul proaspăt
prea ne prevesteste uscat.
O fi mai multă iubire sub puzderia de cruci...
Frate poem? Crezi că mai ai încotro să apuci?
Mai mult decât crucile iată-ne de tristeți viscoliti!
Auzi? Clopotul bate pentru noi de două ori
neiubiți...